Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

26 päivänä syyskuuta 2024*

Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Tuotteiden hintojen ilmoittaminen – Direktiivi 98/6/EY – 6 a artikla – Hinnanalennuksia koskevat ilmoitukset – Edellytykset – Aiemman hinnan käsite – Velvollisuus määrittää ilmoitettu hinnanalennus aiemman hinnan perusteella

Asiassa C-330/23,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Landgericht Düsseldorf (Düsseldorfin alueellinen alioikeus, Saksa) on esittänyt 19.5.2023 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 25.5.2023, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV

vastaan

Aldi Süd Dienstleistungs SE & Co. OHG,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Piçarra (esittelevä tuomari) sekä tuomarit N. Jääskinen ja M. Gavalec,

julkisasiamies: L. Medina,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Aldi Süd Dienstleistungs SE & Co. OHG, edustajinaan C. Fürsen ja A. Starcke, Rechtsanwälte,

– Tšekin hallitus, asiamiehinään S. Šindelková, M. Smolek ja J. Vláčil,

– Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Z. Fehér ja K. Szíjjártó,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja M. H. S. Gijzen,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

– Puolan hallitus, asiamiehenään B. Majczyna,

– Suomen hallitus, asiamiehenään H. Leppo,

– Norjan hallitus, asiamiehinään F. Bergsjø ja P. A. Tønnessen,

– Euroopan komissio, asiamiehinään B.-R. Killmann, P. Ondrůšek ja N. Ruiz García,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa 16.2.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/6/EY (EYVL 1998, L 80, s. 27), sellaisena kuin se on muutettuna 27.11.2019 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/2161 (EUVL 2019, L 328, s. 7) (jäljempänä direktiivi 98/6), 6 a artiklan 1 ja 2 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV (Baden-Württembergin osavaltion kuluttajayhdistys, jäljempänä kuluttajayhdistys) ja toisaalta Aldi Süd Dienstleistungs SE & Co. OHG (jäljempänä Aldi) ja joka koskee hinnanalennuksia koskevia ilmoituksia elintarvikkeiden myyntiin liittyvissä mainoksissa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Direktiivi 98/6

3 Direktiivin 98/6 johdanto-osan 1, 2, 6 ja 12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) markkinoiden avoin toiminta ja asianmukainen tiedotus edistävät kuluttajansuojaa sekä yritysten ja tuotteiden välistä tervettä kilpailua,

(2) on tärkeää taata kuluttajansuojan korkea taso; yhteisön olisi edistettävä sitä erityisillä toimilla, jotka tukevat ja täydentävät jäsenvaltioiden noudattamaa politiikkaa tarkkojen, avoimien ja yksiselitteisten hintatietojen antamiseksi kuluttajille tarjottavissa tuotteissa,

– –

(6) myyntihinnan ja yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuus parantaa merkittävästi kuluttajavalistusta, koska se on helpoin keino antaa kuluttajille mahdollisuus arvioida ja vertailla tuotteiden hintoja parhaalla mahdollisella tavalla, ja tehdä näin tietoon perustuvia valintoja yksinkertaisen vertailun perusteella,

– –

(12) ainoastaan yhteisön tason säännöksillä voidaan taata yhtenäinen ja selkeä tiedotus, josta hyötyvät kaikki kuluttajat sisämarkkinoilla – –”

4 Direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on säännellä kauppiaiden kuluttajille tarjoamien tuotteiden myyntihinnan ja yksikköhinnan ilmoittamista kuluttajavalistuksen lisäämiseksi ja hintavertailun helpottamiseksi.”

5 Direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaan myyntihinnan on oltava yksiselitteinen, helposti tunnistettava ja selkeästi luettava.

6 Direktiivin 6 a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Hinnanalennusta koskevassa ilmoituksessa on ilmoitettava elinkeinonharjoittajan tiettynä hinnanalennuksen soveltamista edeltävänä ajanjaksona soveltama aiempi hinta.

2. Aiemmalla hinnalla tarkoitetaan elinkeinonharjoittajan tiettynä hinnanalennuksen soveltamista edeltävänä ajanjaksona, joka ei saa olla lyhyempi kuin 30 päivää, soveltamaa alinta hintaa.”

7 Kyseinen 6 a artikla on lisätty direktiiviin 98/6 direktiivillä 2019/2161, jonka johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”[SEUT] 169 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa SEUT 114 artiklan nojalla. Euroopan unionin perusoikeuskirjan – – 38 artiklan mukaan unionin politiikoissa varmistetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja.”

Direktiivi 2005/29/EY

8 Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL 2005, L 149, s. 22) 3 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan 5 artiklassa tarkoitettuihin elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin ennen jotakin tuotetta koskevaa liiketointa ja sen jälkeen.

– –

4. Jos tämän direktiivin säännökset ovat ristiriidassa sopimattomien kaupallisten menettelyjen yksittäisiä näkökohtia säätelevien muiden yhteisön sääntöjen kanssa, jälkimmäisillä on etusija ja niitä sovelletaan kyseisiin yksittäisiin näkökohtiin.”

Vuoden 2021 ohjeet

9 Komission tiedonannon, jonka otsikko on ”[Direktiivin 98/6] 6 a artiklan tulkinnasta ja soveltamisesta” (EUVL 2021, C 526, s. 130; jäljempänä vuoden 2021 ohjeet), 2 jakso koskee ”’aiemman’ hinnan” ilmoittamista. Kyseisen jakson 2.1 kohdassa, jonka otsikko on ”Yleiset säännöt”, todetaan seuraavaa:

”– –

Edellä [direktiivin 98/6] 6 a artiklan 3–5 kohdassa tarkoitettujen sääntelymahdollisuuksien soveltamisalaan kuuluvia tavaroita lukuun ottamatta jäsenvaltiot eivät saa säätää ’aiemman’ hinnan määrittämisen osalta alle 30 päivän määräajasta. Tämän vähintään 30 päivän viitejakson tarkoituksena on estää elinkeinonharjoittajia manipuloimasta hintoja ja esittämästä epäaitoja hinnanalennuksia, esimerkiksi korottamasta hintaa lyhyeksi ajaksi, jotta sitä voidaan myöhemmin alentaa esittäen se (merkittävänä) hinnanalennuksena, joka johtaa kuluttajia harhaan. ’Aiemman’ viitehinnan määrittämistä koskeva 30 päivän määräaika takaa siis, että viitehinta on todellinen eikä pelkästään markkinointikeino, joka saa alennuksen näyttämään houkuttelevalta.

– –

Näin ollen hinnanalennus on esitettävä käyttäen viitearvona ilmoitettua ’aiempaa’ hintaa, eli ilmoitetun prosenttialennuksen on perustuttava 6 a artiklan mukaisesti määritettyyn ’aiempaan’ hintaan – –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

10 Aldi laatii viikoittain mainoslehtisiä, joissa esitellään Aldi Süd -konsernin (jäljempänä Aldi-konserni) eri myymälöiden tarjouksia. Nämä lehtiset ovat saatavilla myös internetissä.

11 Viikkoa 17.–22.10.2022 koskevassa lehtisessä ilmoitettiin muun muassa tuoretuotteiden hinnanalennuksia koskevasta supertarjouksesta, jonka piiriin kuuluivat pakkaamattomat Fairtrade-luomubanaanit ja Rainforest Alliance -ananakset. Kummankin tuotteen hinta mainittiin sitä esittävän valokuvan vieressä olevassa valkoisessa suorakaiteessa, jossa oli kaksi erilaista hintamerkintää eli keskellä hintamerkintä isoin kirjasimin (1,29 euroa banaaneille ja 1,49 euroa ananaksille) ja oikeassa alakulmassa toinen hintamerkintä, joka oli esitetty pienemmin kirjasimin ja joka oli yliviivattu (1,69 euroa kummankin tuotteen osalta). Banaanien kohdalla osittain hinnan sisältävän suorakaiteen peittävässä suorakaiteessa, jossa oli Saksan lipun värit, hinnanalennus esitettiin tarkemmin prosenttilukuna. Ananasta koskevan alennuksen osalta oli käytetty samankaltaista osittain päällekkäistä suorakaidetta, jossa luki shokkihinta (Preis-Highlight). Kummankin hintaa koskevan valkoisen suorakanteen alla oli seuraava teksti: ”Viimeisin myyntihinta. 30 edeltävän päivän alin hinta”, jonka jälkeen ilmoitettiin kolmas hinta (1,29 euroa banaaneille ja 1,39 euroa ananaksille).

12 Konkreettisesti kyseisten banaanien ja ananasten hintamerkinnät oli esitetty seuraavasti:

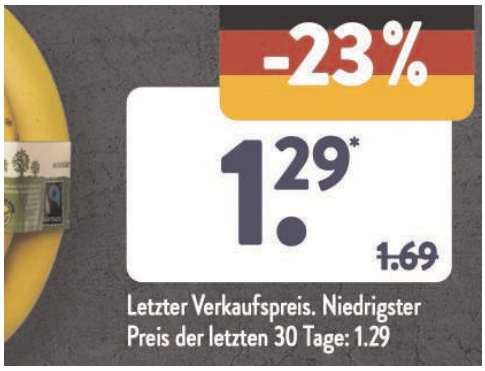

(banaanit)

(ananakset)

13 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Aldi-konsernin myymälöissä kyseisille banaaneille ilmoitettu hinta oli vuoden 2022 syyskuun puolestavälistä lähtien jatkuvasti 1,69 euroa/kg lukuun ottamatta viikkoa 19.9.–24.9., jonka aikana näiden banaanien hinta oli alennettu 1,29 euroon kilolta. Ananasten kappalehinnat olivat puolestaan 1,39–1,79 euroa niiden viiden viikon aikana, jotka edelsivät lehtisessä mainitun tarjouksen alkamista. Kyseistä tarjousta välittömästi edeltävä hinta oli 1,69 euroa.

14 Kuluttajayhdistys on katsonut, että kyseinen mainos loukkasi kuluttajien etua ja oli sopimaton, ja on nostanut ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa Landgericht Düsseldorfissa (Düsseldorfin alueellinen alioikeus, Saksa) kanteen, jossa se vaatii, että Aldi velvoitetaan lopettamaan sen itsensä toteuttama tai kolmannelle tehtäväksi antama kuluttajille suunnattu elintarvikkeiden myymiseksi tapahtuva mainonta, jossa hinnanalennus ilmoitetaan prosenttilukuna, kun alennusta ei ole määritetty Aldi-konsernin myymälöissä tarjousta edeltävien 30 päivän aikana sovelletun alimman hinnan perusteella. Kuluttajayhdistyksen kanteessa vaaditaan myös, että Aldia kielletään mainostamasta itse tai kolmannen välityksellä elintarvikkeiden hinnanalennuksia shokkihintoina siten, että se ilmoittaa hinnan, joka on korkeampi kuin tarjousta edeltävien 30 päivän aikana Aldi-konsernin myymälöissä voimassa ollut hinta.

15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että sen käsiteltävänä olevan riidan lopputulos riippuu direktiivin 98/6 6 a artiklan 1 ja 2 kohdan tulkinnasta, ja toteaa, ettei se ole samaa mieltä kuin kuluttajayhdistys, jonka mukaan kuluttajalle tarjotun hinnanalennuksen määrittämisen perustana on oltava alempi hinta kyseisen 6 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Mainittu tuomioistuin katsoo, ettei tällaista tulkintaa, vaikka se ilmenee vuoden 2021 ohjeista, voida johtaa kyseisestä direktiivistä, jossa sen mukaan lähinnä vain määritetään kuluttajille annettavat tiedot ja tietojen antamisen ajankohta kuitenkaan täsmentämättä tapaa, jolla nämä tiedot tulee antaa.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että koska direktiivissä 98/6 ei edellä mainitun 6 a artiklan soveltamisalaan kuuluvia seikkoja lukuun ottamatta säännellä tietojen ilmoittamista koskevia erityisiä näkökohtia, on pikemminkin arvioitava, onko kyseessä olevat tiedot annettu kuluttajille direktiivin 2005/29 relevanttien säännösten mukaisesti. Kyseinen tuomioistuimen kuitenkin tunnustaa, että joissakin tapauksissa prosenttilukuna ilmaistu hinnanalennus, joka ei

perustu aiempaan hintaan direktiivin 98/6 6 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, on luonteeltaan sopimaton ja siten direktiivin 2005/29 vastainen. Sama voisi soveltuvin osin koskea mainoslehtisiä, joissa korostetaan hinnanalennuksen väitetysti huomattavaa edullisuutta.

17 Tässä tilanteessa Landgericht Düsseldorf on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [direktiivin 98/6] 6 a artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että hinnanalennusta koskevassa ilmoituksessa mainittu prosenttiluku saa perustua ainoastaan [direktiivin 98/6] 6 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun aiempaan hintaan?

2) Onko [direktiivin 98/6] 6 a artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että mainontaan käytettävien katseenvangitsijoiden, joilla pyritään korostamaan tarjouksen edullista hintaa (kuten esimerkiksi hinnan kuvaaminen ’shokkihinnaksi’ (Preis-Highlight)), on silloin, kun niitä käytetään hinnanalennusta koskevassa ilmoituksessa, viitattava [direktiivin 98/6] 6 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun aiempaan hintaan?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

18 Kahdella kysymyksellään, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko direktiivin 98/6 6 a artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että niissä edellytetään, että tuotteen hinnanalennus, josta elinkeinonharjoittaja ilmoittaa joko prosenttilukuna tai mainostarkoituksessa esitettynä mainintana, jolla pyritään korostamaan ilmoitetun hinnan edullisuutta, määritetään kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitetun aiemman hinnan perusteella.

19 Direktiivin 98/6 6 a artiklan 1 kohdan mukaan ”hinnanalennusta koskevassa ilmoituksessa on ilmoitettava elinkeinonharjoittajan tiettynä hinnanalennuksen soveltamista edeltävänä ajanjaksona soveltama aiempi hinta”. Aiemman hinnan käsite määritellään saman artiklan 2 kohdassa ”elinkeinonharjoittajan tiettynä hinnanalennuksen soveltamista edeltävänä ajanjaksona, joka ei saa olla lyhyempi kuin 30 päivää” soveltamaksi alimmaksi hinnaksi.

20 Ensinnäkin on toki niin, ettei pelkästään direktiivin 98/6 6 a artiklan 1 kohdan sanamuodon perusteella voida määrittää, onko ilmoituksessa mainittu hinnanalennus laskettava aiemman hinnan, sellaisena kuin se on määritelty saman artiklan 2 kohdassa, perusteella. Termillä ”alennus” viitataan yleiskielessä kuitenkin aiemmin sovelletun hinnan alennukseen.

21 Toiseksi unionin oikeuden säännöksen merkityksen ja ulottuvuuden määrittämiseksi sitä on tulkittava siten, että sen sanamuodon lisäksi otetaan huomioon muun ohella sillä tavoitellut erityiset päämäärät sekä sen säännöstön päämäärät, jonka osa kyseinen säännös on (ks. vastaavasti tuomio 22.6.2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Karkottamispäätöksen vaikutukset), C-719/19, EU:C:2021:506, 70 kohta).

22 Direktiivin 98/6 päämäärien osalta on todettava, että sillä pyritään sen 1 artiklan mukaan, kun sitä luetaan saman direktiivin johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen valossa, parantamaan kuluttajavalistusta ja helpottamaan elinkeinonharjoittajien kuluttajille tarjoamien tuotteiden myyntihintojen vertailua, jotta kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja. Saman direktiivin johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa korostetaan markkinoiden avoimen toiminnan ja asianmukaisen tiedotuksen merkitystä kuluttajansuojan kannalta.

Direktiivin 98/6 johdanto-osan 12 perustelukappaleessa täsmennetään, että kyseisellä direktiivillä pyritään takaamaan yhtenäinen ja selkeä tiedotus, josta hyötyvät kaikki kuluttajat sisämarkkinoilla. Lisäksi saman direktiivin 4 artiklan 1 kohdasta ilmenee, luettuna sen johdanto-osan toisen perustelukappaleen valossa, että kuluttajille tarjottavien tuotteiden myyntihinnan on oltava yksiselitteinen, helposti tunnistettava ja selkeästi luettava, jotta mainitut tiedot olisivat tarkkoja, avoimia ja yksiselitteisiä (ks. vastaavasti tuomio 29.6.2023, Verband Sozialer Wettbewerb (Palautettavat pakkaukset), C-543/21, EU:C:2023:527, 25 kohta).

23 Lisäksi direktiivin 2019/2161, jolla direktiiviin 98/6 lisättiin 6 a artikla, johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa viitataan nimenomaisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artiklaan. Viimeksi mainitussa määräyksessä pyritään SEUT 169 artiklan tavoin varmistamaan unionin politiikassa kuluttajansuojan korkea taso (ks. vastaavasti tuomio 23.3.2021, Airhelp, C-28/20, EU:C:2021:226, 49 kohta). Sama tavoite ilmaistaan direktiivin 98/6 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa.

24 Sellainen direktiivin 98/6 6 a artiklan 1 kohdan tulkinta, jonka mukaan olisi riittävää, että hinnanalennusta koskevassa ilmoituksessa mainitaan aiempi hinta saman artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ilman, että aiempi hinta on tosiasiassa perusteena alennuksen laskemiselle, vaarantaisi – kuten Unkarin, Alankomaiden ja Norjan hallitukset ovat esittäneet kirjallisissa huomautuksissaan – nämä tavoitteet ja erityisesti kuluttajavalistuksen parantamisen tavoitteen, joka edellyttää, että tiedot hinnoista ja ilmoitettujen alennusten laskentamenetelmistä eivät ole millään tavalla tulkinnanvaraisia.

25 Direktiivin 98/6 6 a artiklalla tavoiteltujen erityisten päämäärien osalta on lisäksi todettava, että kyseisellä säännöksellä pyritään, kuten vuoden 2021 ohjeista ilmenee ja kuten Tšekin ja Puolan hallitukset sekä komissio ovat esittäneet kirjallisissa huomautuksissaan, estämään elinkeinonharjoittajia johtamasta kuluttajia harhaan korottamalla sovellettua hintaa ennen hinnanalennuksesta ilmoittamista ja esittämällä siten epäaitoja hinnanalennuksia.

26 Siten sellainen direktiivin 98/6 6 a artiklan 1 kohdan tulkinta, jonka mukaan olisi riittävää, että hinnanalennusta koskevassa ilmoituksessa mainitaan vain tietona saman artiklan 2 kohdassa tarkoitettu aiempi hinta ilman, että alennus tosiasiassa määräytyisi aiemman hinnan perusteella, mahdollistaisi sen, että elinkeinonharjoittajat edellä mainitun erityisen päämäärän vastaisesti johtaisivat kuluttajia harhaan sellaisia hinnanalennuksia koskevilla ilmoituksilla, jotka eivät ole todellisia, mikä olisi ristiriidassa itse 6 a artiklan tavoitteen kanssa.

27 Sekä direktiivin 98/6 6 a artiklan erityisen tavoitteen että direktiivillä yleisesti tavoiteltujen päämäärien noudattamiseksi direktiivin 6 a artiklan 1 ja 2 kohtaa on näin ollen tulkittava siten, että tuotteen myyntihinnan alennusta koskevassa ilmoituksessa kyseinen alennus on määritettävä mainitun artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen aiemman hinnan perusteella. Tästä seuraa, että tuotteen myyntihinta, joka esitetään ilmoituksessa alennettuna hintana, ei saa tosiasiassa olla sama kuin aiempi hinta, saati sitä korkeampi.

28 Kolmanneksi on niin, että koska direktiivin 98/6 6 a artiklassa nimenomaisesti säädetään näkökohdista, jotka koskevat aiemman hinnan ilmoittamista hinnanalennusta koskevassa ilmoituksessa ja aiemman hinnan määritelmää, sellaista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välistä kaupallista menettelyä, jossa ilmoitetaan tuotteen hinnanalennuksesta, jota ei ole määritetty kyseisen 6 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetun aiemman hinnan perusteella, on arvioitava kyseisen 6 a artiklan valossa, sellaisena kuin sitä on tulkittu tämän tuomion 24

ja 27 kohdassa, eikä direktiivin 2005/29 säännösten valossa, kuten viimeksi mainitun direktiivin 3 artiklan 1 ja 4 kohdasta ilmenee (ks. vastaavasti tuomio 7.7.2016, Citroën Commerce, C-476/14, EU:C:2016:527, 42–45 kohta).

29 Edellä sanottu huomioon ottaen esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että direktiivin 98/6 6 a artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että niissä edellytetään, että tuotteen hinnanalennus, josta elinkeinonharjoittaja ilmoittaa joko prosenttilukuna tai mainostarkoituksessa esitettynä mainintana, jolla pyritään korostamaan ilmoitetun hinnan edullisuutta, määritetään kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitetun aiemman hinnan perusteella.

Oikeudenkäyntikulut

30 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa 16.2.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/6/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 27.11.2019 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/2161, 6 a artiklan 1 ja 2 kohtaa

on tulkittava siten, että

niissä edellytetään, että tuotteen hinnanalennus, josta elinkeinonharjoittaja ilmoittaa joko prosenttilukuna tai mainostarkoituksessa esitettynä mainintana, jolla pyritään korostamaan ilmoitetun hinnan edullisuutta, määritetään kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitetun aiemman hinnan perusteella.

Allekirjoitukset